

Beszédes István: *Inemuri* (vers) **2**.
Kiss László: *Nosztalgia*;
Osztálytalálkozó (vers) **3**.
Karácsonyi Zsolt: *Könyvek, háborúk és más történetek* (vezércikk) **3**.
Horváth Csaba: „A régmúlt élményét vizuálisan és szavakba öntve is át lehet adni” – interjú Weisz Attila művészettörténésszel (interjú) **4**.
Borcsa János: *Ember és Isten ellenszél járta tájon* (tanulmány) **6**.
Ozsváth Zsuzsa: *Feljebb; Önismereti vers* (vers) **7**.
Bálint Tamás: *(hágó); (orom)* (vers) **7**.
Bene Zoltán: *Emlékezetcsapda* (próza) **8**.
Kürti László: *Szendvicsemberek* (vers) **9**.

Helyszíni szövegírás

André Ferenc: *Donald Trump beszéde* (próza);
Forradalmi beszéd (vers); *Erdély maradjon Romániában* (próza) **9**.
Fekete Vince: *Amerika-ellenes; Legyen ingyenes pöcsdzsípieszt; Petinek, Magyarból/ba* (vers) **10**.
László Noémi: *Horizont; Csuj!; Nos* (vers) **11**.
Zsidó Ferenc: *Nagy Sándor vádbeszéde; Mad Max-világ* (próza); *Buzdítás* (népdalátírat) **12**.

Lézenszó Ritter

Bukovenszki-Nagy Eszter: *Árral oltott lobbanás; Zsebre dugott kézzel; Intim közelség* (vers) **13**.
Bali Péter: *medicimaxxing; A távcső* (próza) **14**.
Pétery Dorottya: *Grátis; Előtakarékoság; Plakátemberek* (vers) **17**.

Marcel Viša: *Aki meghal, csak napközben hiányzik; Állandóan ugyanott születtem; Vers a télutón* (versek Szonda Szabolcs fordításában) **18**.
Márton Evelin: *Gromače* (próza) **19**.
Rigán Lóránd: *Reneszánsz risorgimento I.* (esszé) **20**.
Francesco di Giorgio Martini: *Az erődtételekről* (Rigán Lóránd fordításában) **21**.

Kinematográf

Tankó Andrea: *Masnik és minden, ami mögöttük van* (Ivan Ostrochovský: *Forrás*) **22**.

Theátrum

Mihai Măniuțiu: *Thersites és a többiek* (Karácsonyi Zsolt fordításában) **24**.

Kritika

Nánia Hanna: *Rendbontás az időben – emlékezni hagyjatok!* (Borsodi L. László: *Nélkülem is rendez!*) **25**.

Fülszöveg

Nagy Zalán: *Hogyan fordítsuk le azt, hogy Kaufland Grill?* (Andrei Dósa: *Sok erő és egy csipetnyi gyöngédség*) **26**.
Papp Attila Zsolt: *„Majla Sándor, hol vagy?”* (szerk. Simó Márton: *Ecce... Majla Sándor*) **26**.

Képregény

Csillag István – Vincze Ferenc: *Módszertani kihívások* **26**.

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Amikor egy öregember alatt megrepeg a föld* **27**.

Artefaktum

Szilágyi Edwin: *Fémes ecsetvonások és rezes akvarell* **28**.

BESZÉDES ISTVÁN

1961, Zenta.
Szülővárosában él.

Inemuri

Köszönet illeti a pillanatokért,
melyeket két kegyes halál között
engedélyezett...

Hogy lebeghettem olyankor
vonzástörvény-határon, amikor nem
nehéz tárgyat emelgettem,
s elejtettem ólomlábam
két állomás között.

Köszönet! Helyenként
úgy tetszett, vérprofi, persze
tudom, a célprofit elengedve nem lett,
de hagyott bóbiskolva ülni, míg
mentem vissza menten
a boldoggá avatásról
a bányába megint.

Vagy vittem vissza
szív által vert perceim
a gyárba, ami egy hatalmas óramű,
s az ott gyártott múlt időt a tevőleges
élet kenegette.

Megjött
a szentem! – mondta
valaki.

Tudtam, távoli farmon
a fejőgép-rengeteg csatornáiban
a véres tej árad, s a csokoládéval a sok
lelkét fájlaló ügynök elfutott,
és magát halálra ette.

Hogy vár
a forró kertben a tövis aratása,
a belőle rakott, hatalmas asztag:
amit hazudnak rólad,
az vagy.

De jaj, ne most,
ne így örökítsen meg
a Mester! Felajzott gerinccel, feltört
tenyerekkel, éppen lecsukott,
üresen rajongó
szemekkel.

Ő, ki savakkal dolgozik,
úgy formál alakot, óvatlansága
foltot hagyhat a tárgyakon. Meg a munkával járó
sok-sok szikra, amikor is a lényegre rácsap, mintha
apró neonhalak flottája fröccsenne széjjel,
megannyi vakfoltot hagyva a világ
testekre öntött tükrén, feledett,
boldog húst váltó
hegeket.

És aki
az ülve álmodó nevét
szájára vette, amikor az annalesekbe
bevezette, hangosan betűzve bejegyezte,
hiába tette, hisz túlbecsülve az Olvasót, tolmácsolta
a régi szót, nyakán kinövésekként
hordozott, újszülött, apró
fibrómaisteneknek.